

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14C/219/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115210475
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2115210475.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, v právnej veci žalobcu: EURO BUSINESS SOLUTIONS s.r.o., IČO: 46 132 767, so sídlom Osadná 2, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava, proti žalovanej: U. T., R.. X.XX.XXXX, D. Z. XX, H., o zaplatenie 376 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 372 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 372 eur od 12.7.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania, v pravidelných splátkach po 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,88 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 7.5.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 376 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 372 eur od 12.7.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 15.5.2013 uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXX podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a dňa 13.6.2013 uzatvoril Dodatok č. 1 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXX. Na základe predmetnej zmluvy požičal žalobca žalovanej finančnú čiastku vo výške 300 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku riadne a včas vrátiť žalobcovi a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve, ako aj Všeobecné obchodné podmienky. Vzhľadom k tomu, že žalovaná nebola schopná splniť svoju povinnosť vrátiť finančné prostriedky do termínu splatnosti, požiadala žalobcu o predĺženie termínu splatnosti, ku ktorému došlo na základe Dodatku č. 1 k Zmluve. Dodatok k Zmluve v čl. I. zakotvuje, že celková výška úroku za spotrebiteľský úver (poplatok za poskytnutie pôžičky) je vo výške 72 eur a celková výška úveru klienta podľa zmluvy je vo výške 372 eur. Žalobca finančné prostriedky v dohodnutej výške poukázal bankovým prevodom na účet žalovanej, z ktorého žalovaná na znak súhlasu uhradila registračný poplatok vo výške 0,01 eur. Zmluvné strany uzatvorili Zmluvu o pôžičke konkludentne, vzájomným plnením, prostredníctvom zaplatenia registračného poplatku žalovanou a následného finančného plnenia poskytnutého žalovanej zo strany žalobcu. V zmysle článku 15 bodu 15.3 VOP v prípade, ak je klient v omeškaní so splatením pôžičky alebo jej časti, alebo poplatku za pôžičku viac ako 30 kalendárnych dní, odo dňa splatenia pôžičky alebo jej časti, a zároveň mu bola veriteľom vyrubená jednorazová pokuta, je povinný uhradiť aj poplatky, ktoré predstavujú poplatky za

notifikačné SMS správy, e-maily a poštu. Výška poplatku za každú jednu notifikačnú SMS správu, e-mail predstavuje sumu vo výške 2 eur. Výška sumy za jednu notifikačnú poštovú zásielku predstavuje sumu vo výške 5 eur. Ďalej žalobca poukazoval na článok 2 Vyhlásenie a potvrdenie bod 2.7. Zmluvy, podľa ktorého klient potvrdzuje, že je oboznámený a súhlasí s tým, že všetky kroky a výroky identifikujúce pomocou digitálnych kanálov (vrátane súhlasu ...) zodpovedá transakcii vykonaných v písomnej forme a má rovnakú právnu silu a rovnaké právne účinky ako aj písomné dokumenty, potvrdené podpisom žiadateľa o úver, alebo podpismi zmluvných strán, že tento spôsob vyjadrovania vôle je pre klienta prijateľný ako dôkazný prostriedok na súde. Pretože žalovaná neuhradila žalobcovi celý splatný záväzok, žalobca žiada zaplatenie sumy pôžičky 300 eur, poplatok za poskytnutie pôžičky v sume 72 eur a poplatok za notifikačnú SMS správu/e-mail/poštovú zásielku vo výške 4 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 372 eur od 12.7.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXX zo dňa 15.5.2013, Dodatok č. 1 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXX zo dňa 13.6.2013, potvrdenie o bezhotovostnom vklade zo dňa 15.5.2013 a príkaz na úhradu zo dňa 15.5.2013, z ktorých súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, úver po predĺžení termínu splatnosti bol splatný dňa 11.7.2013, ročná úroková sadzba bola 312,86 %, celková výška úroku 72 eur, ročná percentuálna miera nákladov 1551,27 proc., celková výška úveru bola 372 eur. Úver vo výške 300 eur bol poukázaný žalovanej dňa 15.5.2013.

4. Žalovanej bola žaloba doručená dňa 22.9.2015, k tejto sa vyjadrila písomne dňa 29.9.2015, pričom žiadala o umožnenie dlžnú sumu splácať splátkami vo výške 50 eur mesačne, nakoľko má vyživovací povinnosť voči maloletej dcére, pričom jej nezostáva ani základné životné minimum.

5. Nakoľko sa jedná o drobný spor, v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, rozhodol súd vo veci bez nariadenia pojednávania, pričom vychádzal z predložených listinných dôkazov. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v zmysle § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

6. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 376 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 372 eur od 12.7.2013 do zaplatenia.

Súd mal v konaní preukázané, že žalobca poskytol žalovanej na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 15.5.2013 pôžičku vo výške 300 eur s odplatom vo výške 72 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť v predĺženej lehote splatnosti do 11.7.2013.

7. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 24 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25. Veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským

úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a). Iný veriteľ je oprávnený poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 2 písm. c) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

8. Posudzovaný právny vzťah medzi stranami založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je od svojho vzniku právnym vzťahom založený spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl. a § 52 a nasl.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Zmluva o pôžičke je neformálnou ale reálnou zmluvou, ktorou jedna strana (veriteľ) prenecháva druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje po uplynutí dohodnutej doby vrátiť veci rovnakého druhu. Pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Keďže táto zmluva je reálnym kontraktom, k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Žalobca v žalobe a v doplnení žaloby uvádzal, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S týmto tvrdením žalobcu sa nie je možné stotožniť, keďže v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, čo je i daný prípad, keďže účastníci sa dohodli, že poskytnutú pôžičku má žalovaný vrátiť žalobcovi do 28 kalendárnych dní. Zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku.

9. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti. Sporové strany uzavreli zmluvu o pôžičke v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej uzatvorenej zmluvy o pôžičke žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi pôžičku v sume 300 eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 312,86 %, t. j. za celkový úrok v sume 72 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v lehote do 11.7.2013. V konaní nebolo sporné, že žalobca previedol na účet žalovanej peňažné prostriedky v sume 300 eur a žalovaná žalobcovi uvedenú

sumu peňažných prostriedkov nevrátila, resp. nezaplatila v lehote splatnosti do 11.7.2013. Žalobca si svoju povinnosť zo zmluvy o pôžičke splnil, keď prenechal žalovanej na voľné nakladanie peniaze, avšak žalovaná si svoj záväzok vrátiť žalobcovi po uplynutí dohodnutej doby požičané peniaze nesplnila. Keďže žalovaná nezaplatila z poskytnutej pôžičky žalobcovi žiadnu sumu, má žalobca právo na vrátenie istiny, t. j. sumy požičaných peňazí, a preto je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 300 eur.

10. Žalobca tiež žiadal o zaplatenie poplatku za poskytnutie pôžičky, resp. úroku v sume 72 eur. Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka, pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná. Odplata za užívanie peňažnej istiny je úrok a plní sa v určitom percente za určité obdobie a jeho výška závisí od dohody zmluvných strán. Žalobca žiadal od žalovanej zaplatiť dohodnutý celkový úrok v sume 72 eur. Rovnako ako v prípade istiny, žalovaná dohodnutý úrok nezaplatila žalobcovi, a preto je povinná spolu s istinou v sume 300 eur zaplatiť žalobcovi i dohodnutý úrok v sume 72 eur. Súd zároveň v zmysle § 232 ods. 4 CSP, umožnil žalovanej rozsudkom priznanú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach až do úplného splatenia dlhu, a to s prihliadnutím na jej nepriaznivú finančnú situáciu, pre ktorú žalovaná nie je schopná zaplatiť pohľadávku žalobcu v kratšej lehote, a ktorú súdu prezentovala vo svojom písomnom podaní. Z týchto dôvodov je schopná žalovanú sumu splácať len po 50 eur mesačne. S umožnením žalovanej dlh splácať, súhlasil aj žalobca.

11. Ďalej žalobca žiadal o zaplatenie poplatku za notifikačnú SMS správu/e-mail/poštovú zásielku v celkovej výške 4 eur. Tento nárok si uplatnil v zmysle vyššie citovaného ustanovenia bodu 15.3. všeobecných podmienok zmluvy. V tejto časti však súd žalobu žalobcu nepovažoval za dôvodnú, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že by nejaké upomienky boli žalovanej vôbec doručené, a teda neuniesol dôkazné bremeno, že by mu vznikol nárok na zaplatenie týchto poplatkov. Žalobca ani len nešpecifikoval, akou formou boli urgencie žalovanej zasielané, keď v návrhu neurčito uvádza, že mohlo ísť o SMS správy, e-mail, alebo aj o poštovú zásielku. Rovnako nepreukázal, aké skutočné náklady mu v spojitosti s uvedenými výzvami vznikli, poukazoval len na ustanovenie bodu 15.3. Zmluvy. Pretože žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoj nárok v tejto časti, súd žalobu žalobcu na zaplatenie poplatku za notifikačné SMS správy/e-mail/poštovú zásielku vo výške 4 eur považoval za neopodstatnenú a zamietol ju.

12. Navyše predmetné ustanovenie bodu 15.3. všeobecných podmienok zmluvy bolo rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 10C/5/2015-42 zo dňa 4.6.2015 určené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Žalobca je teda v zmysle ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania tejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

14. Žalovaná tým, že úver v lehote do 11.7.2013 nevrátila, dostala sa s peňažným plnením dňa 12.7.2013 do omeškania, a žalobcovi je preto povinná okrem istiny zaplatiť aj úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalobcovi tak súd priznal voči žalovanej právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,50 % (5% + 0,50%) ročne zo sumy 372 eur od 12.7.2013 do zaplatenia, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 12.7.2013 bola 0,50 %. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po dni, do ktorého jej bola predĺžená splatnosť pôžičky, čo v zmysle Dodatku č. 1. k Zmluve bolo dňa 11.7.2013.

Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne, teda úroku o osem percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba ECB. Súd tu však dospel k záveru, že ku dňu omeškania, teda ku dňu 12.7.2013, mu vznikol nárok na úrok z omeškania iba vo výške 5,50 %, keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k tomuto dňu bola vo výške 0,50 %, a tento úrok nemohol byť vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba ECB, ale iba o päť percentuálnych bodov. Keďže záväzkový vzťah medzi stranami vznikol uzavretím zmluvy dňa 15.5.2013, teda nie pred 1. februárom 2013, nevzťahuje sa na neho postup podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a teda priznaný úrok z omeškania za obdobie po 31. januári 2013 nemôže byť vo výške v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.1.2013. Z toho dôvodu súd úrok z omeškania v presahujúcej časti ako nedôvodný zamietol.

15. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 372 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 372 eur od 12.7.2013 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

16. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.(ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(ods. 2)

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 376 eur s príslušenstvom priznaná suma 372 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 98,94 % a hrubý úspech žalovanej 1,06 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 97,88 % (98,94 % - 1,06 %). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 97,88 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď súd nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu postupu podľa § 257 Civilného sporového poriadku a v konaní takýto dôvod tvrdený ani nebol. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).